

32003D0564

31.7.2003.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 192/23

ODLUKA KOMISIJE**od 28. srpnja 2003.****o primjeni Direktive Vijeća 72/166/EEZ u odnosu na provjere osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila***(priopćena pod brojem dokumenta C(2003) 2626)***(Tekst značajan za EGP)****(2003/564/EZ)**

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 72/166/EEZ od 24. travnja 1972. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti ⁽¹⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/232/EEZ ⁽²⁾, a posebno njezin članak 2. stavak 2. i članak 7. stavak 3.,

budući da:

- (3) Nacionalni uredi za osiguranje pregledali su i ujednačili tekstove Dodatnih sporazuma i zamijenili ih jedinstvenim sporazumom (Višestrani sporazum o jamstvu) potpisanim u Madridu 15. ožujka 1991. u skladu s načelima predviđenima člankom 2. stavkom 2. Direktive 72/166/EEZ. Taj Višestrani sporazum o jamstvu priložen je Odluci Komisije 91/323/EEZ ⁽³⁾.
- (4) Komisija je nakon toga donijela odluke 93/43/EEZ ⁽⁴⁾, 97/828/EZ ⁽⁵⁾, 99/103/EZ ⁽⁶⁾ i 2001/160/EZ ⁽⁷⁾, kojima se od svake države članice zahtijeva, u skladu s Direktivom 72/166/EEZ, suzdržavanje od provjere osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu vozila koja se uobičajeno nalaze u nekoj drugoj državi članici ili na području Islanda, Slovenije, Hrvatske i Cipra.
- (1) Odnose između nacionalnih ureda za osiguranje država članica definiranih člankom 1. stavkom 3. Direktive 72/166/EEZ (dalje u tekstu: uredi) i onih Češke, Mađarske, Norveške, Slovačke i Švicarske uređivali su sporazumi koji dopunjuju Jedinствeni sporazum o Sustavu zelene karte među nacionalnim uredima za osiguranje od 2. studenoga 1951. (Dodatni sporazumi). Ti Dodatni sporazumi stvorili su praktične preduvjete za ukidanje provjere osiguranja za vozila koja se uobičajeno nalaze na područjima svih navedenih zemalja.
- (2) Komisija je nakon toga donijela odluke kojima se od svake države članice zahtijeva, u skladu s Direktivom 72/166/EEZ, suzdržavanje od provjere osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu vozila koja se uobičajeno nalaze u nekoj drugoj državi članici ili na području gore navedenih država nečlanica, a koja podliježu Dodatnim sporazumima.
- (5) Sporazum između nacionalnih ureda za osiguranje država članica Europskoga gospodarskog prostora i drugih pridruženih država zaključen je 30. svibnja 2002. u Rethymnou (Kreta) u skladu s načelima predviđenim člankom 2. stavkom 2. Direktive 72/166/EEZ. Prvi Dodatak tom Sporazumu spaja sve odredbe Jedinствenog sporazuma između ureda i Višestranog sporazuma o jamstvu u jedinstveni dokument (Unutarnji propisi). Ti Unutarnji propisi zamjenjuju navedena dva sporazuma od 1. kolovoza 2003.
- (6) Stoga odluke 91/323/EEZ, 93/43/EEZ, 97/828/EZ, 99/103/EZ i 2001/160/EZ treba staviti izvan snage 1. kolovoza 2003.,

⁽¹⁾ SL L 103, 2.5.1972., str. 1.⁽²⁾ SL L 129, 19.5.1990., str. 33.⁽³⁾ SL L 177, 5.7.1991., str. 25.⁽⁴⁾ SL L 16, 25.1.1993., str. 1.⁽⁵⁾ SL L 343, 13.12.1997., str. 25.⁽⁶⁾ SL L 33, 6.2.1999., str. 25.⁽⁷⁾ SL L 57, 27.2.2001., str. 56.

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Od 1. kolovoza 2003. svaka država članica suzdržava se od provjere osiguranja od građanskopravne odgovornosti za vozila koja se uobičajeno nalaze u nekoj drugoj državi članici ili na području Češke, Hrvatske, Cipra, Mađarske, Islanda, Norveške, Slovačke, Slovenije i Švicarske i podliježu Sporazumu od 30. svibnja 2002. između nacionalnih ureda za osiguranje država članica Europskoga gospodarskog prostora i drugih pridruženih država, koji je Dodatak Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Odluke 91/323/EEZ, 93/43/EEZ, 97/828/EZ, 99/103/EZ i 2001/160/EZ stavljaju se izvan snage 1. kolovoza 2003.

Članak 3.

Države članice odmah obavješćuju Komisiju o mjerama poduzetim u svrhu primjene ove Odluke.

Članak 4.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. srpnja 2003.

Za Komisiju

Frederik BOLKESTEIN

Član Komisije

PRILOG

DODATAK

Sporazum između nacionalnih ureda za osiguranje država članica Europskoga gospodarskog prostora i drugih pridruženih država

PREAMBULA

Uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 72/166/EEZ od 24. travnja 1972. (Prva direktiva o obveznom osiguranju motornih vozila), koja propisuje da nacionalni uredi za osiguranje država članica međusobno zaključuju sporazum prema kojem svaki nacionalni ured za osiguranje jamči likvidaciju šteta koje nastanu na njegovu području, a prouzročene su vozilima koja se uobičajeno nalaze na području druge države članice, bez obzira na to jesu li takva vozila osigurana u skladu s vlastitim nacionalnim pravom o obveznom osiguranju,

uzimajući u obzir činjenicu da ranije navedena Direktiva propisuje da se vozila koja se uobičajeno nalaze na području treće zemlje smatraju vozilima koja se uobičajeno nalaze na području Zajednice ako nacionalni uredi za osiguranje svih država članica pojedinačno jamče — svaki u skladu s odredbama vlastitog nacionalnog prava o obveznom osiguranju — likvidaciju šteta u slučaju nezgoda na njihovu području prouzročenih upotrebom takvih vozila,

uzimajući u obzir činjenicu da su primjenom ovih odredbi nacionalni uredi za osiguranje država članica i nacionalni uredi za osiguranje drugih država zaključili nekoliko sporazuma s ciljem udovoljavanja zahtjevima Direktive i da su ti uredi naknadno odlučili zamijeniti ih jednim jedinstvenim sporazumom poznatim kao Višestrani sporazum o jamstvu između nacionalnih ureda za osiguranje, potpisanim u Madridu 15. ožujka 1991.,

uzimajući u obzir činjenicu da je na Glavnoj skupštini održanoj u Rethymnou (Kreta) 30. svibnja 2002. Vijeće ureda odlučilo spojiti sve odredbe Jedinstvenog sporazuma između ureda i Višestranog sporazuma o jamstvu između nacionalnih ureda za osiguranje, koji uređuju odnose između ureda, u jedinstveni dokument pod nazivom Unutarnji propisi,

dolje potpisani uredi zaključili su sljedeći Sporazum:

Članak 1.

Dolje potpisani uredi obvezuju se u kontekstu svojih uzajamnih odnosa pridržavati se obveznih kao i neobaveznih odredbi odjeljaka II. i III. Unutarnjih propisa, kada je potrebno, koje je donijelo Vijeće ureda 30. svibnja 2002. i primjerak kojih se nalazi kao Dodatak 1. ovom Sporazumu.

Članak 2.

Dolje potpisani uredi uzajamno ovlašćuju, u svoje i u ime svojih članova, druge urede potpisnike da mirnim putem rješavaju sve odštetne zahtjeve i prihvaćaju pomoć svakog sudskog i izvansudskog postupka koji može dovesti do isplate naknade šteta koje nastanu u nezgodama u smislu i za potrebe ovih Unutarnjih propisa.

Članak 3.

Obveza iz članka 1. stupa na snagu 1. srpnja 2003., kada zamjenjuje Jedinstveni sporazum između ureda i Višestrani sporazum o jamstvu između nacionalnih ureda za osiguranje, koji trenutačno obvezuju potpisnike ovog Sporazuma.

Članak 4.

Ovaj se Sporazum zaključuje na neodređeno vrijeme. Ipak, svaki ured potpisnik može se odlučiti povući iz ovog Sporazuma putem pisane obavijesti o toj odluci koju podnosi glavnom tajniku Vijeća ureda koji je, pak, dužan odmah o tome obavijestiti druge urede potpisnike i Komisiju Europske unije. Takvo povlačenje proizvodi pravne učinke po isteku 12-mjesečnog razdoblja od datuma slanja te obavijesti. Dotični ured potpisnik ostaje obavezan ovim Sporazumom i njegovim prilogima u smislu rješavanja svih zahtjeva za nadoknadu troškova koji se odnose na likvidaciju šteta nastalih u nezgodama koje se dogode do isteka gore utvrđenog razdoblja.

Članak 5.

Ovaj Sporazum zaključuje se među dolje navedenim uredima potpisnicima i odnosi se na državna područja za koja je svaki od njih nadležan, u po tri primjerka na engleskom i na francuskom jeziku.

Po jedan primjerak na svakom od dva jezika pohranjuje se u Tajništvo Vijeća ureda, Glavnom tajništvu Comité Européen des Assurances i Komisiji Europske unije.

Glavni tajnik Vijeća ureda dostavlja svakom uredu potpisniku ovjerene preslike ovog Sporazuma.

Potpisano u Rethymnou (Kreta) 30. svibnja 2002.

Austrija, za Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs: Günter Albrecht, tajnik i ravnatelj

Belgija, za Bureau Belge des Assureurs Automobiles: Alain Pire, direktor i glavni tajnik

Švicarska (i Lihtenštajn), za Švicarski nacionalni ured za osiguranje: Martin Metzler, predsjednik

Cipar, za Fond za osiguranje motornih vozila: Aristos Pissiris, predsjednik, i Andreas Charalambides, ravnatelj/tajnik

Češka, za Česká Kancelár Pojistitelu: Jakub Hradec, glavni izvršni dužnosnik

Njemačka, za Deutsches Büro Grüne Karte e.V.: Ulf Lemor, ravnatelj

Danska (i Farski otoci), za Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring: Steen Leth Jeppesen, ravnatelj

Španjolska, za Oficina Española de Aseguradores de Automóviles: José Ignacio Lillo Cebrián, predsjednik

Francuska, za Bureau Central Français: Alain Bouchon, predsjednik

Finska, za Liikennevakuutuskeskus: Olli Latola, predsjednik Upravnog odbora, i Ulla Niku-Koskinen, ravnatelj

Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Kanalski otoci, Gibraltar i Otok Man, za Ured za osiguranje motornih vozila: James Read, glavni izvršni dužnosnik

Grčka, za Ured za osiguranje motornih vozila: Michael Psalidas, predstojnik, i George Tzanis, glavni tajnik

Mađarska, za Mađarski ured za osiguranje motornih vozila: István Ragályi, ravnatelj

Hrvatska, za Hrvatski ured za osiguranje: Ante Lui, ravnatelj

Italija (i San Marino i Država Vatikanskoga Grada), za Ufficio Centrale Italiano (UCI): Raffaele Pellino, predsjednik

Irska, za Ured za osiguranje motornih vozila: Michael Halligan, glavni izvršni dužnosnik

Island, za Alþjóðlegar Bifreiðatryggingar á Íslandi: Sigmar Ármannsson, ravnatelj

Luksemburg, za Bureau Luxembourgeois des Assureurs: Paul Hammelmann, glavni tajnik

Norveška, za Trafikkforsikringsforeningen: Jan Gunnar Knudsen, ravnatelj

Nizozemska, za Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar: Frank Robertson, predsjedatelj

Portugal, za Gabinete Português de Carta Verde GPCV: Maria José Mesquita, zamjenik predstojnika, i Antonio Lourenço, Vogel

Švedska, za Trafikförsäkringsföreningen: Ulf Blomgren, ravnatelj

Slovačka, za Slovenská kancelária poisťovateľov: Imrich Fekete, predstojnik, i Lydia Bláeková, glavna izvršna dužnosnica

Slovenija, za Slovensko Zavarovalno Združenje, GIZ: Tjaša Korbar, predstojnica Ureda za zelene karte (u ime Mirka Kalua, direktora)

DODATAK 1.

INTERNI PROPISI VIJEĆA UREDA

Preambula

- (1) Budući da je 1949. godine Radno tijelo za cestovni promet Odbora za unutarnji promet Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu vladama država članica uputilo preporuku ⁽¹⁾ pozivajući ih da od osiguratelja koji pokrivaju rizik odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama u pogledu upotrebe vozila zatraže zaključivanje sporazuma za uspostavu jedinstvenih i praktičnih odredbi kojima će se omogućiti zadovoljavajuće osiguranje vozača motornih vozila kada dolaze u zemlje u kojima je osiguranje takvih rizika obvezno.
- (2) Budući da je ova preporuka predviđala da bi uvođenje jedinstvenog dokumenta osiguranja bilo najbolji način postizanja tog cilja i prikazivanja temeljnih načela sporazuma koje bi trebalo zaključiti između osiguratelja u različitim zemljama.
- (3) Budući da je Sporazum između ureda, čiji su tekst u studenom 1951. ratificirali predstavnici osiguratelja u državama koje su u to vrijeme potvrdno odgovorile na preporuku, činio temelj odnosa među tim osigurateljima.
- (4) Budući da:
 - (a) je svrha sustava, općenito poznatog kao Sustav zelene karte, bila olakšati međunarodni promet motornih vozila omogućujući da osiguranje od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama u pogledu njihove upotrebe ispunji uvjete koje nameće posjećena zemlja i, u slučaju nezgode, jamčiti naknadu štete oštećenim osobama u skladu s nacionalnim zakonima i propisima te zemlje;
 - (b) je međunarodna iskaznica osiguranja motornih vozila (zelena karta), koju službeno priznaju vladina tijela država koje su usvojile preporuku Ujedinjenih naroda, u svakoj posjećenoj zemlji dokaz obveznog osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornog vozila opisanog u njoj;
 - (c) je u svakoj uključenoj državi uspostavljen i službeno priznat nacionalni ured s ciljem pružanja dvostrukog jamstva:
 - vlastitoj vladi, da će se strani osiguratelj pridržavati važećeg prava u toj zemlji i oštećenim osobama nadoknaditi štetu unutar svojih ograničenja,
 - uredu posjećene zemlje u pogledu obveze osiguratelja člana, koja pokriva odgovornost od štete nanесene trećim osobama u pogledu upotrebe vozila koje sudjeluje u nezgodi;
 - (d) kao posljedica tog neprofitabilnog dvojnog mandata svaki ured mora imati svoj vlastiti neovisni financijski ustroj temeljen na zajedničkoj obvezi osiguratelja ovlaštenih za izvršavanje obveznog osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila na vlastitom tržištu, koji mu omogućuje ispunjavanje obveza koje proizlaze iz sporazuma koje on sklapa s drugim uredima.
- (5) Budući da:
 - (a) su neke države s ciljem daljnjeg olakšavanja međunarodnog cestovnog prometa ukinule provjeru posjedovanja zelene karte na svojim graničnim prijelazima pomoću sporazuma potpisanih između njihovih odnosnih ureda uglavnom na temelju registracije vozila;
 - (b) je svojom Direktivom od 24. travnja 1972. ⁽²⁾ Vijeće Europske unije predložilo uredima država članica zaključivanje takvog sporazuma, tada poznatog pod nazivom Dodatni sporazum između ureda, koji je potpisan 16. listopada 1972.;
 - (c) su naknadni sporazumi, temeljeni na istim načelima, omogućili uredima drugih zemalja da postanu članovima; a ti sporazumi tada su sakupljeni u jedinstveni dokument potpisan 15. ožujka 1991. i nazvan Višestranim sporazumom o jamstvu.
- (6) Budući da je sada poželjno spojiti sve odredbe koje uređuju odnose između ureda u jedinstveni dokument, Vijeće ureda donijelo je na svojoj Glavnoj skupštini održanoj u Rethymnou (Kreta) 30. svibnja 2002. ove Unutarnje propise.

⁽¹⁾ Preporuka br. 5. donesena u siječnju 1949., koju zamjenjuje Prilog 2. Konsolidiranoj rezoluciji o olakšavanju cestovnog prometa koju je donijelo Radno tijelo za cestovni promet Odbora za unutarnji promet Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu, čiji se tekst nalazi u Prilogu I.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća od 24. travnja 1972. (72/166/EEZ) o usklađivanju zakona država članica u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti, čiji se tekst nalazi u Prilogu II.

ODJELJAK I.

OPĆA PRAVILA (OBVEZNE ODREDBE)

Članak 1.

Svrha

Svrha ovih Unutarnjih propisa jest uređenje uzajamnih odnosa među nacionalnim uredima za osiguranje, čime se provode odredbe Preporuke br. 5 koju je 25. siječnja 1949. donijelo Radno tijelo za cestovni promet Odbora za unutarnji promet Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu i koju zamjenjuje Prilog 2. Konsolidiranoj rezoluciji o olakšavanju cestovnog prometa (RE4), koju je donijelo Radno tijelo na svom 74. zasjedanju održanom od 25. do 29. lipnja 1984., u svojoj sadašnjoj inačici (dalje u tekstu: Preporuka br. 5).

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ovih Unutarnjih propisa sljedeće riječi i izrazi imaju isključivo značenje koje im je ovdje dodijeljeno:

1. „nacionalni ured za osiguranje” (dalje u tekstu: ured) znači profesionalna organizacija koja je član Vijeća ureda i utemeljena u zemlji svog poslovnog nastana u skladu s Preporukom br. 5;
2. „osiguratelj” znači svako društvo koje je dobilo odobrenje za rad za obavljanje poslova obveznog osiguranja od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama u pogledu upotrebe motornih vozila;
3. „član” znači svaki osiguratelj koji je član nekog ureda;
4. „predstavnik osiguranja” znači svaki osiguratelj ili druga osoba imenovana od strane jednog ili više osiguratelja, uz odobrenje ureda zemlje u kojoj ta osoba ima poslovni nastan, za rješavanje odštetnih zahtjeva i likvidaciju šteta koje proizlaze iz nezgoda koje se dogode u toj zemlji i u kojima sudjeluju vozila za koja su dotični osiguratelj(i) izdali policu osiguranja;
5. „vozilo” znači svako motorno vozilo namijenjeno za kopneni promet, a koje pokreće mehanička snaga, ali koje se ne kreće po tračnicama, kao i svako priključno vozilo, bilo da je priključeno ili ne, ali samo ako motorno vozilo odnosno priključno vozilo podliježe obveznom osiguranju u zemlji u kojoj se upotrebljava;
6. „nezgoda” znači svaki događaj koji uzrokuje štetu ili ozljedu, a koji može, u skladu sa zakonima i propisima zemlje u kojoj se dogodi, spadati u područje primjene obveznog osiguranja od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama u pogledu upotrebe vozila;
7. „oštećena osoba” znači svaka osoba koja ima pravo na naknadu štete u vezi sa štetom ili ozljedom prouzročenom vozilom;
8. „odštetni zahtjev” znači jedan ili više zahtjeva za naknadu štete koje podnosi oštećena osoba i koji proizlaze iz iste nezgode;
9. „polica osiguranja” znači ugovor o obveznom osiguranju koji je izdao član i koji pokriva građanskopravnu odgovornost u pogledu upotrebe vozila;
10. „osiguranik” znači svaka osoba čija je odgovornost za štetu nanесenu trećim osobama pokrivena policom osiguranja;
11. „zelena karta” znači međunarodna potvrda o obveznom osiguranju motornih vozila koja odgovara bilo kojem modelu odobrenom od strane Vijeća ureda;
12. „Vijeće ureda” znači tijelo kojem svi uredi moraju pripadati i koje je odgovorno za vođenje i rad međunarodnog sustava osiguranja od građanskopravne odgovornosti za motorna vozila (poznatog kao Sustav zelene karte).

Članak 3.

Obrada odštetnih zahtjeva

1. Kada ured dobije obavijest o nezgodi koja se dogodila na području zemlje za koju je nadležan, a u kojoj je sudjelovalo vozilo iz neke druge zemlje, on bez čekanja službenog odštetnog zahtjeva počinje istraživati okolnosti nezgode. Što je ranije moguće, daje obavijest o takvoj nezgodi osiguratelju koji je izdao zelenu kartu ili policu osiguranja ili, ovisno o slučaju, odgovarajućem uredu. Ipak, ako to propusti učiniti, za to ne odgovara.

Ako u tijeku te istrage ured ustanovi da je osiguratelj vozila koje je sudjelovalo u nezgodi utvrđen i da je njegov predstavnik osiguranja odobren u skladu s odredbama članka 4., tu informaciju odmah prosljeđuje predstavniku osiguranja na daljnji postupak.

2. Po primitku odštetnog zahtjeva proizišlog iz nezgode u gore opisanim okolnostima, ako je predstavnik osiguranja odobren, ured odmah proslijeđuje zahtjev predstavniku osiguranja kako bi se zahtjev riješio u skladu s odredbama članka 4. Ako ne postoji odobreni predstavnik osiguranja, ured odmah obavještuje osiguratelja koji je izdao zelenu kartu ili policu osiguranja ili, ovisno o slučaju, odgovarajući ured, da je zaprimio zahtjev i da će ga obraditi ili dogovoriti da ga obradi posrednik, o čijem identitetu također šalje obavijest.

3. Ured je ovlašten za rješavanje svih odštetnih zahtjeva mirnim putem ili za prihvatanje pomoći svakog sudskog i izvansudskog postupka koji može dovesti do isplate naknade štete za nezgodu.

4. Sve odštetne zahtjeve ured obrađuje potpuno samostalno u skladu sa zakonima i drugim propisima koji važe u zemlji u kojoj je došlo do nezgode, a koji se odnose na odgovornost, naknadu štete oštećenim osobama i obvezno osiguranje u najboljem interesu osiguratelja koji je izdao zelenu kartu ili policu osiguranja ili, ovisno o slučaju, odgovarajućeg ureda.

Ured je isključivo nadležan za sva pitanja u vezi s tumačenjem prava važećeg u zemlji u kojoj je došlo do nezgode (čak i kada se ono odnosi na pravne odredbe važeće u drugoj zemlji) i za likvidaciju šteta. Podložno potonjoj odredbi, ured na žuran zahtjev prije donošenja konačne odluke izvješćuje osiguratelja ili odgovarajući ured.

5. Kada predviđena likvidacija prelazi uvjete ili ograničenja važeća u okviru zakona o obveznom osiguranju od građanskopravne odgovornosti za motorna vozila zemlje u kojoj je došlo do nezgode, iako je pokrivena policom osiguranja, ured se savjetuje s osigurateljem u smislu dijela zahtjeva koji prelazi te uvjete odnosno ograničenja. Suglasnost tog osiguratelja nije nužno ako važeće pravo obvezuje ured na to da uzima u obzir ugovorna jamstva koja prelaze uvjete ili ograničenja propisana pravom o osiguranju od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila u zemlji u kojoj je došlo do nezgode.

6. Ured ne smije po vlastitoj želji niti bez pisane suglasnosti osiguratelja ili odgovarajućeg ureda povjeriti odštetni zahtjev posredniku koji u tome ima financijski interes slijedom neke ugovorne obveze. Ako to učini bez takvog odobrenja, njegovo pravo na nadoknadu ograničuje se na polovinu iznosa koji bi inače bio isplaćen.

Članak 4.

Predstavnici osiguranja

1. Podložno svim drugačijim sporazumima koji ga vežu s drugim uredima i/ili svim nacionalnim zakonima i drugim propisima, svaki ured određuje uvjete pod kojima izdaje, odbija izdati ili oduzima svoje odobrenje predstavnicima osiguranja s poslovnim nastanom u zemlji za koju je nadležan.

Međutim, odobrenje se izdaje automatski ako je traženo u ime člana drugog ureda za poslovni nastan tog člana u zemlji ureda koji zaprima takav zahtjev, pod uvjetom da je taj poslovni nastan ovlašten za izvršavanje obveznog osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila.

2. Uredi u državama članicama Europskoga gospodarskog prostora obvezuju se u slučaju primitka takvog zahtjeva odobriti kao predstavnike osiguranja one predstavnike za likvidaciju šteta koje su u njihovoj zemlji već imenovali osiguratelji drugih država članica u skladu s Direktivom 2000/26/EZ. To odobrenje ne može se oduzeti sve dok dotični predstavnik osiguranja nastupa u svojstvu predstavnika za likvidaciju štete prema navedenoj Direktivi, osim ako ozbiljno krši svoje obveze prema ovom članku.

3. Samo ured ima ovlaštenje na zahtjev jednog od svojih članova poslati drugom uredu zahtjev za odobrenje predstavnika osiguranja s poslovnim nastanom u zemlji tog ureda. Taj zahtjev šalje se putem faksa ili elektroničke pošte, zajedno s dokazom da predloženi predstavnik osiguranja prihvaća traženo odobrenje.

Dotični ured izdaje ili odbija izdati odobrenje u roku od tri mjeseca od datuma primitka zahtjeva te o svojoj odluci i datumu njezina stupanja na snagu obavještuje ured koji je zahtjev podnio kao i dotičnog predstavnika osiguranja. U slučaju izostanka odgovora, smatra se da je odobrenje izdano i da je stupilo na snagu po isteku tog razdoblja.

4. Predstavnik osiguranja obrađuje sve odštetne zahtjeve u skladu sa zakonima i drugim propisima koji važe u zemlji u kojoj je došlo do nezgode, a koji se odnose na odgovornost, naknadu oštećenim osobama i obvezno osiguranje motornih vozila, u ime ureda koji ga je odobrio i po nalogu osiguratelja koji je to odobrenje tražio, a koji proizlaze iz nezgoda koje se događaju u toj zemlji i u kojima sudjeluju vozila koja osigurava osiguratelj koji je tražio njegovo odobrenje.

Kada predviđena likvidacija prelazi uvjete ili ograničenja važeća u okviru zakona o obveznom osiguranju od građanskopravne odgovornosti za motorna vozila zemlje u kojoj je došlo do nezgode, iako je pokrivena policom osiguranja, predstavnik osiguranja mora se pridržavati odredbi članka 3. stavka 5.

5. Ured koji je izdao odobrenje predstavniku osiguranja priznaje njegovu isključivu nadležnost za obradu i rješavanje odštetnih zahtjeva u ime ureda i za račun osiguratelja koji je tražio njegovo odobrenje. Ured obavješćuje oštećene osobe o toj nadležnosti i predstavniku osiguranja prosjeđuje sve obavijesti vezane uz takve odštetne zahtjeve. Međutim, u svakom trenutku i bez obveze obrazlaganja svoje odluke ured ima pravo od predstavnika osiguranja preuzeti obradu i rješavanje nekog odštetnog zahtjeva.

6. Ako je iz bilo kojeg razloga ured koji je izdao odobrenje dužan umjesto predstavnika osiguranja isplatiti naknadu štete nekoj oštećenoj osobi, nadoknadu troškova isplaćuje mu izravno ured putem kojeg je poslan zahtjev za odobrenje, u skladu s uvjetima iz članka 5.

7. Podložno odredbama članka 4. stavka 4., predstavnik osiguranja slobodan je s osigurateljem koji je tražio njegovo odobrenje dogovarati uvjete nadoknade iznosa plaćenih oštećenim osobama i metode izračuna troškova obrade, pri čemu takav dogovor međutim nije primjenjiv na urede.

Ako predstavnik osiguranja nije u mogućnosti dobiti nadoknadu za avansne uplate obavljene u skladu s odredbama članka 4. stavka 4. po nalogu osiguratelja koji je tražio njegovo odobrenje, troškove mu nadoknađuje ured koji je izdao odobrenje. Potonji ured naknadno prima nadoknadu od ureda čiji je osiguratelj član u skladu s odredbama članka 5.

8. Ako je ured obaviješten da je jedan od njegovih članova odlučio otpustiti predstavnika osiguranja, o tome odmah izvješćuje ured koji je izdao odobrenje. Potonji ured slobodan je odrediti datum kada odobrenje prestaje važiti.

Ako ured koji je izdao odobrenje predstavniku osiguranja odluči odobrenje oduzeti ili dobije obavijest da sam predstavnik osiguranja želi da se odobrenje oduzme, o tome odmah izvješćuje ured koji je proslijedio zahtjev za odobrenje predstavnika osiguranja. On također izvještava ured o datumu povlačenja predstavnika osiguranja, odnosno datumu prestanka važenja njegova odobrenja.

Članak 5.

Uvjeti nadoknade troškova

1. Kada ured ili njegov u tu svrhu imenovani posrednik riješi sve odštetne zahtjeve vezane uz istu nezgodu, u roku od najdulje jedne godine od datuma posljednje isplate oštećenoj osobi, članu ureda koji je izdao zelenu kartu ili policu osiguranja ili, ovisno o slučaju, odgovarajućem uredu faksom ili elektroničkom poštom šalje zahtjev za nadoknadu troškova, u kojem navodi:

- 1.1. iznose isplaćene kao naknadu štete oštećenim osobama, bilo na temelju rješenja mirnim putem ili sudskog naloga;
- 1.2. iznose isplaćene za vanjske usluge u obradi i rješavanju svakog odštetnog zahtjeva i sve troškove nastale posebno u svrhu pokretanja sudskog postupka koje bi u sličnim okolnostima isplatio osiguratelj s poslovnim nastanom u zemlji u kojoj je došlo do nezgode;
- 1.3. troškove obrade za pokriće svih ostalih troškova naplaćenih u skladu s propisima koje je donijelo Vijeće ureda.

Kada su zahtjevi vezani uz istu nezgodu riješeni bez isplate naknade štete, mogu se tražiti iznosi utvrđeni gornjim podstavkom 1.2. i minimalni troškovi koje utvrđuje Vijeće ureda u skladu s gornjim podstavkom 1.3.

2. U zahtjevu za nadoknadu troškova navodi se da se dospjeli iznosi trebaju uplatiti u zemlji i nacionalnoj valuti korisnika, bez naplate dodatnih troškova, u razdoblju od dva mjeseca od datuma zahtjeva, i da se automatski po isteku tog razdoblja primjenjuju zatezne kamate od 12 % godišnje na dospjeli iznos od datuma zahtjeva pa sve do datuma primitka uplate u banci korisnika.

U zahtjevu za nadoknadu troškova moguće je tražiti i da iznosi izraženi u nacionalnoj valuti budu plativi u eurima, po službenom tečaju u zemlji ureda podnositelja na dan zahtjeva.

3. Ni pod kojim uvjetima zahtjevi za nadoknadu troškova ne uključuju plaćanje globa, jamčevina ili drugih novčanih sankcija izrečenih osiguraniku koje ne pokriva osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila u zemlji u kojoj je došlo do nezgode.

4. Popratna dokumentacija, uključujući objektivni dokaz obavljene isplate naknade štete oštećenim osobama, dostavlja se na zahtjev odmah, ali time se ne odgađa nadoknada troškova.

5. U skladu s odredbama ovog članka može se tražiti nadoknada svih iznosa navedenih u gornjim podstavcima 1.1. i 1.2., neovisno o tome što ured možda nije riješio sve odštetne zahtjeve proizišle iz iste nezgode. Troškovi obrade prema gornjem podstavku 1.3. mogu se također tražiti ako je glavni iznos, koji je predmet nadoknade, veći od iznosa koji je utvrdilo Vijeće ureda.

6. Ako se nakon rješavanja zahtjeva za nadoknadu troškova ponovno otvori neki odštetni zahtjev ili se podnese novi zahtjev koji proizlazi iz iste nezgode, troškovi obrade, ako postoje, računaju se u skladu s odredbama važećim u vrijeme podnošenja ponovno otvorenog ili novog zahtjeva za nadoknadu troškova.

7. Ako nakon nezgode nije podnjet nikakav odštetni zahtjev, troškovi obrade se ne naplaćuju.

Članak 6.**Obveza jamstva**

1. Svaki ured jamči da njegovi članovi vrše nadoknadu bilo kojeg iznosa troškova koje u skladu s odredbama članka 5. traži ured zemlje u kojoj je došlo do nezgode ili njegov posrednik imenovan u tu svrhu.

Ako član ne izvrši traženu uplatu u roku od dva mjeseca kako propisuje članak 5., ured kojem taj član pripada sam vrši nadoknadu u skladu s dolje opisanim uvjetima, po primitku zahtjeva za jamstvo koji šalje ured zemlje u kojoj je došlo do nezgode ili njegov posrednik imenovan u tu svrhu.

Ured u svojstvu jamca vrši uplatu u razdoblju od mjesec dana. Po isteku tog razdoblja automatski se primjenjuju zatezne kamate od 12 % godišnje na dospjeli iznos, računajući od datuma zahtjeva za jamstvo pa sve do datuma primitka uplate u banci korisnika.

Zahtjev za jamstvo šalje se faksom ili elektroničkom poštom u roku od 12 mjeseci nakon datuma slanja zahtjeva za nadoknadu prema članku 5. Po isteku tog razdoblja i ne dovodeći u pitanje zatezne kamate za koje možda postoje uvjeti, odgovornost ureda u svojstvu jamca ograničuje se na iznos koji zahtijeva njegov član, uvećan za kamatnu stopu od 12 % godišnje za razdoblje od 12 mjeseci.

Zahtjev za jamstvo nije prihvatljiv ako je poslan više od dvije godine nakon dostave zahtjeva za nadoknadu troškova.

2. Svaki ured jamči da njegovi članovi predstavnike osiguranja čije su odobrenje tražili upute da rješavaju odštetne zahtjeve u skladu s odredbama prvog stavka gornjeg članka 4.4. i tim predstavnicima osiguranja ili uredu zemlje u kojoj je došlo do nezgode prosjeđuju svu dokumentaciju o svim povjerenim im odštetnim zahtjevima.

ODJELJAK II.**POSEBNA PRAVILA O UGOVORNIM ODNOSIMA MEĐU UREDIMA NA TEMELJU ZELENE KARTE (NEOBVEZNE ODREDBE)**

Odredbe ovog odjeljka primjenjuju se u slučajevima kada se ugovorni odnosi među uredima temelje na zelenoj karti.

Članak 7.**Izdavanje i dodjela zelenih karti**

1. Svaki ured zadužen je za tiskanje svojih zelenih karti ili za to ovlašćuje svoje članove.
2. Svaki ured ovlašćuje svoje članove za izdavanje zelenih karti svojim osiguranicima samo za vozila registrirana u zemlji za koju je nadležan.
3. Ured može bilo kojeg člana ovlastiti za izdavanje zelenih karti svojim osiguranicima u svim zemljama u kojima nema ured, pod uvjetom da član u toj zemlji ima poslovni nastan. Ta mogućnost ograničena je na vozila registrirana u dotičnoj zemlji.
4. Sve zelene karte smatraju se važećima najmanje 15 dana od dana svog početka. U slučaju da se zelena karta izda za kraće razdoblje, ured koji je izdao ovlaštenje za izdavanje zelene karte jamči pokriće uredima u zemljama u kojima karta vrijedi 15 dana od početka važenja.
5. Ako se sporazum koji je potpisan između dva ureda raskine prema članku 16. stavku 3.5., sve zelene karte dodijeljene u njihovo ime za korištenje na njihovim područjima bit će nevažeće čim raskid sporazuma stupi na snagu.
6. Ako se sporazum raskine ili obustavi u skladu s člankom 16. stavkom 3.6., preostalo razdoblje važenja zelenih karata dodijeljenih u ime dotičnih ureda za korištenje na njihovim područjima utvrđuje Vijeće ureda.

Članak 8.**Potvrda važenja zelene karte**

Na sve zahtjeve za potvrdu važenja zelenih karata poslane nekom uredu faksom ili elektroničkom poštom od strane ureda zemlje u kojoj je došlo do nezgode ili od strane u tu svrhu imenovanog posrednika daje se konačan odgovor u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva. U slučaju izostanka takvog odgovora, po isteku tog razdoblja zelena karta smatra se važećom.

Članak 9.**Lažne, neovlašteno izdane ili nezakonito izmijenjene zelene karte**

Ured jamči za svaku zelenu kartu predočenu u zemlji u kojoj vrijedi koja upućuje na to da je izdana uz odobrenje ureda, čak i ako je lažna, neovlašteno izdana ili nezakonito izmijenjena.

Ipak, jamstvo ureda ne odnosi se na zelene karte koje se odnose na vozila koja nisu zakonito registrirana u zemlji u kojoj se taj ured nalazi, uz iznimku okolnosti navedenih u članku 7. stavku 3.

ODJELJAK III.**POSEBNA PRAVILA O UGOVORNIM ODNOSIMA MEĐU UREDIMA NA TEMELJU PRETPOSTAVLJENOG OSIGURATELJNOG POKRIĆA (NEOBVEZNE ODREDBE)**

Odredbe ovog odjeljka primjenjuju se na slučajeve kada se odnosi među uredima temelje na pretpostavljenom osigurateljnom pokriću, uz određene iznimke.

Članak 10.**Obveze ureda**

Uredi na koje se primjenjuju odredbe ovog odjeljka uzajamno jamče nadoknadu svih iznosa plativih u skladu s ovim Propisima, a koji proizlaze iz nezgode u kojoj je sudjelovalo vozilo koje se uobičajeno nalazi na području države za koju je svaki od ureda nadležan, bez obzira na to je li vozilo osigurano ili ne.

Članak 11.**Pojam uobičajenog nalaženja**

1. Područje države u kojoj se vozilo uobičajeno nalazi određuje se na temelju bilo kojeg od sljedećih kriterija:
 - 1.1. područje države čije registarsku pločicu vozilo nosi;
 - 1.2. ako za određenu vrstu vozila nije potrebna registracija, ali vozilo nosi pločicu osiguranja ili neku razlikovnu oznaku sličnu registarskoj pločici, područje države u kojoj je izdana pločica osiguranja ili oznaka;
 - 1.3. ako za određenu vrstu vozila nije potrebna ni registarska pločica, ni pločica osiguranja, niti razlikovna oznaka, područje države u kojoj imatelj vozila ima trajno boravište.
2. Ako je u nezgodi sudjelovalo vozilo za koje su potrebne registarske pločice, a koje nema pločicu ili se pločica koju ima (više) po zakonu ne izdaje, za potrebe rješavanja bilo kakvih odštetnih zahtjeva područjem uobičajene upotrebe vozila smatrat će se područje na kojem se nezgoda dogodila.

Članak 12.**Iznimke**

Odredbe ovog odjeljka ne odnose se na:

1. vozila registrirana u zemljama koje nisu zemlje ureda na koje se odnose odredbe ovog odjeljka i za koja zelene karte dodjeljuje član bilo kojeg od tih ureda. Ako je u nezgodi sudjelovalo vozilo za koje je izdana zelena karta, odgovarajući ured postupa u skladu s pravilima iz odjeljka II;
2. vozila koja pripadaju određenim osobama, ako je država u kojoj su registrirana u drugim državama odredila ovlaštenu instituciju ili tijelo odgovorno za isplatu naknade štete oštećenim osobama u skladu s uvjetima koji važe u zemlji u kojoj je došlo do nezgode;
3. određene vrste vozila ili određena vozila koja imaju posebnu pločicu, ako njihovu upotrebu u međunarodnom prometu zakon zemlje koju posjećuju uvjetuje posjedovanjem važeće zelene karte ili police graničnog osiguranja.

Popis vozila iz točaka 2. i 3. kao i popis institucija ili tijela imenovanih u drugim državama sastavlja svaka država, a Vijeću ureda priopćuje ga ured dotične države.

Članak 13.**Potvrda područja na kojem se vozilo uobičajeno nalazi**

Na sve zahtjeve za potvrdu područja na kojem se vozilo uobičajeno nalazi poslane nekom uredu faksom ili elektroničkom poštom od strane ureda zemlje u kojoj je došlo do nezgode ili od strane posrednika imenovanog u tu svrhu daje se konačan odgovor u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva. U slučaju izostanka takvog odgovora, po isteku tog razdoblja to se smatra potvrdom da se vozilo uobičajeno nalazi na području tog ureda.

*Članak 14.***Trajanje jamstva**

Uredi mogu ograničiti trajanje jamstva koje daju u skladu s člankom 10. u pogledu:

1. vozila s privremenim registarskim pločicama o čijem je izgledu prethodno obaviješteno Vijeće ureda. U takvim slučajevima jamstvo traje 12 mjeseci nakon datuma isteka važenja pločica prikazanog na pločici;
2. svih drugih vozila koja podliježu uvjetima uzajamnih sporazuma potpisanih s drugim uredima i priopćenih Vijeću ureda.

*Članak 15.***Jednostrana primjena jamstva na temelju pretpostavljenog osigurateljnog pokrivača**

Ako zakonodavne odredbe ne propisuju drukčije, uredi mogu dogovoriti jednostranu primjenu ovog odjeljka u okviru svojih dvostranih odnosa.

ODJELJAK IV.**PRAVILA O SPORAZUMIMA ZAKLJUČENIM IZMEĐU NACIONALNIH UREDA ZA OSIGURANJE (OBVEZNE ODREDBE)***Članak 16.***Dvostrani sporazumi — uvjeti**

1. Uredi mogu međusobno zaključivati dvostrane sporazume, kojima se u kontekstu svojih uzajamnih odnosa obvezuju pridržavati obveznih odredbi ovih Unutarnjih propisa kao i u njima sadržanih neobveznih odredbi.
2. Takve sporazume uredi koji zaključuju ugovor potpisuju u tri primjerka, od čega svaki ured zadržava po jedan. Treći se primjerak šalje Vijeću ureda koje ih, nakon savjetovanja sa zainteresiranim stranama, obavješćuje o datumu stupanja njihovog sporazuma na snagu.
3. Takvi sporazumi uključuju klauzule o:
 - 3.1. utvrđivanju ureda koji zaključuju ugovor, uz navođenje njihova statusa kao članova Vijeća ureda i područja za koja su nadležni;
 - 3.2. njihovoj obvezi pridržavanja obveznih odredbi ovih Unutarnjih propisa;
 - 3.3. njihovoj obvezi pridržavanja neobveznih odredbi koje su uzajamno odabrali i dogovorili;
 - 3.4. uzajamnim ovlaštenjima koje daju ti uredi, u vlastito ime i po nalogu svojih članova, za rješavanje odštetnih zahtjeva mirnim putem ili za prihvaćanje pomoći svakog izvansudskog ili sudskog postupka koji može dovesti do isplate naknade štete za nezgode u smislu i za potrebe ovih Unutarnjih propisa;
 - 3.5. neograničenom trajanju sporazuma, podložnom pravu svakog ureda koji zaključuje ugovor da sporazum raskine uz pridržavanje dvanaestomjesečnog roka za raskid, o kojem se istodobno obavješćuje druga strana i Vijeće ureda;
 - 3.6. automatskom raskidanju ili obustavi sporazuma ako bilo koji od ureda koji zaključuju ugovor prestane biti članom Vijeća ureda ili mu bude obustavljeno članstvo.
4. Primjer takvog sporazuma nalazi se u Prilogu III.

*Članak 17.***Iznimka**

1. Iznimno od članka 16., uredi država članica Europskoga gospodarskog prostora u skladu s člankom 2. Direktive 72/166/EEZ od 24. travnja 1972. daju na znanje svoje uzajamno prihvaćanje ovih Unutarnjih propisa višestranim sporazumom, čiji dan stupanja na snagu utvrđuje Komisija Europske unije u suradnji s Vijećem ureda.
2. Uredi u državama nečlanicama Europskoga gospodarskog prostora mogu se obvezati na taj višestranu sporazum poštujući uvjete koje je utvrdio nadležni odbor, kako predviđa Statut Vijeća ureda.

ODJELJAK V.

POSTUPAK DONOŠENJA IZMJENA UNUTARNJIH PROPISA (OBVEZNA ODREDBA)*Članak 18.***Postupak**

1. Sve izmjene ovih Propisa u isključivoj su nadležnosti Glavne skupštine Vijeća ureda.
2. Iznimno od gornjeg stavka:
 - (a) sve izmjene odredbi odjeljka III. u isključivoj su nadležnosti odbora predviđenog u Statutu Vijeća ureda. Te odredbe obvezujuće su za urede koji su, iako nisu članovi tog odbora, odlučili primjenjivati Odjeljak III. u svojim ugovornim odnosima s drugim uredima; i
 - (b) sve izmjene članka 4.2. u isključivoj su nadležnosti ureda Europskoga gospodarskog prostora.

ODJELJAK VI.

ARBITRAŽA (OBVEZNE ODREDBE)*Članak 19.***Klauzula o arbitraži**

Svi sporovi koji mogu nastati iz ovih Unutarnjih propisa ili u vezi s njima rješavaju se arbitražom u skladu s trenutno važećim pravilima o arbitraži Uncitrala (Komisije Ujedinjenih naroda za međunarodno trgovačko pravo).

O naknadama za rad arbitražnih sudaca i nadoknadivim troškovima odlučuje Vijeće ureda.

Odgovornost za imenovanje sudaca u nadležnosti je predsjednika Vijeća ureda ili, u slučaju odsutnosti, predsjedatelja Odbora za imenovanja.

Arbitražni sud sastoji se od tri arbitražna suca.

Arbitražni postupak vodi se na engleskom i francuskom jeziku.

ODJELJAK VII.

STUPANJE NA SNAGU (OBVEZNA ODREDBA)*Članak 20.***Stupanje na snagu**

Ovi Propisi stupaju na snagu 1. srpnja 2003. Od tog datuma oni zamjenjuju sve jedinstvene sporazume i Višestrani sporazum o jamstvu, zaključene između ureda.

PRILOZI

Prilog I: Preporuka br. 5

Prilog II: Direktiva od 24. travnja 1972. (72/166/EEZ)

Prilog III: Primjer sporazuma između ureda

Ured

Član Vijeća ureda

i

Ured

Član Vijeća ureda

ovime se obvezuju da će poštovati odredbe Unutarnjih propisa donesene na Glavnoj skupštini Vijeća ureda 30. svibnja 2002. kao i neobvezne odredbe odjeljka Ova obveza također se odnosi na sve naknadne izmjene navedenih Unutarnjih propisa.

Ovime daju uzajamno ovlaštenje za prihvaćanje pomoći svakog sudskog i izvansudskog postupka koji može dovesti do isplate naknade štete ili rješenja odštetnog zahtjeva mirnim putem u slučaju nezgode u smislu ovih Unutarnjih propisa.

Ovaj se sporazum zaključuje na neodređeno vrijeme. Međutim, svaka od strana može ga raskinuti 12 mjeseci unaprijed putem obavijesti. Obavijest o raskidu istodobno se predaje drugoj strani i glavnom tajniku Vijeća ureda.

Uz to, stranke su se sporazumjele da se ovaj sporazum raskida ili obustavlja automatski ako bilo koji od potpisnika prestane biti članom Vijeća ureda ili mu članstvo u njemu bude obustavljeno.

Datum stupanja na snagu stranama priopćuje glavni tajnik Vijeća Ureda po primitku primjerka koji su potpisale obje strane.

DODATAK 2.

POPIS IZNIMAKA

AUSTRIJA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

BELGIJA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama

ŠVICARSKA (i LIHTENŠTAJN)

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

CIPAR

1. Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.
2. Vozila koja pripadaju vojnim snagama i drugom vojnom i civilnom osoblju koja podliježu uvjetima međunarodnih sporazuma.

ČEŠKA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

NJEMAČKA

1. Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.
2. Vojna vozila koja podliježu uvjetima međunarodnih sporazuma.

DANSKA (i FARSKI OTOCI)

1. Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.
2. Vojna vozila koja podliježu uvjetima međunarodnih sporazuma.

FRANCUSKA (i MONAKO)

Vojna vozila koja podliježu uvjetima međunarodnih sporazuma.

FINSKA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

UJEDINJENA KRALJEVINA VELIKE BRITANIJE I SJEVERNE IRSKE (i KANALSKI OTOCI, GIBALTAR i OTOK MAN)

Vozila NATO-a koja podliježu odredbama Londonske konvencije od 19. lipnja 1951. i Pariškom protokolu od 28. kolovoza 1952.

GRČKA

1. Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama. (Vrijedi za nezgode koje su se dogodile 1. listopada 1993. ili nakon tog datuma.)
2. Vozila u vlasništvu međuvladinih organizacija (zelene pločice — sa slovima „CD” i „ΔΣ” nakon čega slijedi registarski broj).

3. Vozila koja pripadaju oružanim snagama i vojnom i civilnom osoblju NATO-a (žute pločice — sa slovima „ΞΑ” nakon čega slijedi registarski broj).
4. Vozila koja pripadaju grčkim oružanim snagama (pločice sa slovima „ΕΣ”).
5. Vozila koja pripadaju savezničkim oružanim snagama u Grčkoj (pločice sa slovima „ΑΓΓ”).
6. Vozila s probnim pločicama (bijeke pločice — sa slovima „ΔΟΚ” nakon čega slijedi četveroznamenkasti registarski broj).

MAĐARSKA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

ITALIJA (i SAN MARINO i DRŽAVA VATIKANSKOGA GRADA)

1. Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.
2. Vozila koja pripadaju vojnim snagama i drugom vojnom i civilnom osoblju koja podliježu međunarodnim sporazumima (primjerice, pločica „ΑΙ” i međunarodne organizacije poput NATO-a).
3. Vozila bez registarskih pločica (posebno motocikli).
4. Poljoprivredni strojevi (poput traktora, njihovih prikolica i svih drugih vozila namijenjenih posebno poljoprivrednim radovima).

IRSKA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

ISLAND

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

LUKSEMBURG

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

NORVEŠKA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

NIZOZEMSKA

1. Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama. (Vrijedi za nezgode koje su se dogodile 1. listopada 1993. ili nakon tog datuma.)
2. Osobna vozila koja pripadaju nizozemskom vojnom osoblju i njihovim obiteljima smještenim u Njemačkoj.
3. Vozila koja pripadaju njemačkom vojnom osoblju smještenom u Nizozemskoj.
4. Vozila koja pripadaju osobama u Središnjoj savezničkih snaga za srednju Europu.
5. Uslužna vozila oružanih snaga NATO-a.

PORTUGAL

1. Poljoprivredni strojevi i motorizirana mehanička oprema za koju prema portugalskom zakonu nisu potrebne registarske pločice.
2. Vozila koja pripadaju stranim državama i međunarodnim organizacijama kojih je Portugal član (bijeke pločice — crvene brojke, ispred kojih stoje slova „CD” ili „FM”)
3. Vozila koja pripadaju državi Portugal — (crne pločice — bijele brojke, ispred kojih stoje slova „ΑΜ”, „ΑΡ”, „ΕΡ”, „ΜΕ”, „ΜΓ” ili „ΜΧ”, prema odgovarajućem vladinom ministarstvu).

ŠVEDSKA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

SLOVAČKA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

SLOVENIJA

Vozila s privremenim registarskim pločicama koja su sudjelovala u nezgodama koje su se dogodile nakon više od 12 mjeseci od datuma isteka važenja prikazanog na privremenim registarskim pločicama.

DODATAK 3.

PRIVREMENO OBUSTAVLJENE ODREDBE

FRANCUSKA

Odredba članka 11. stavka 2. Unutarnjih propisa ne primjenjuje se na Bureau Central Français sve dok se ne provedu izmjene francuskih pravnih odredbi kako bi se osiguralo pridržavanje, ili se ne potpiše sporazum koji bi omogućio njezinu primjenu.

ITALIJA

Odredba članka 11. stavka 2. Unutarnjih propisa ne primjenjuje se na Ufficio Centrale Italiano (UCI) sve dok se ne provedu izmjene pravnih odredbi primjenjivih u toj zemlji, u skladu s važećim pravom Europske zajednice, kako bi se osiguralo pridržavanje.

PORTUGAL

Odredba članka 11. stavka 2. Unutarnjih propisa ne primjenjuje se na Gabinete Português de Carta Verde sve dok se ne provedu izmjene pravnih odredbi primjenjivih u toj zemlji, u skladu s važećim pravom Europske zajednice, kako bi se osiguralo pridržavanje.

ŠVICARSKA

Odredba članka 11. stavka 2. Unutarnjih propisa ne primjenjuje se na Swiss National Bureau of Insurance sve dok se ne provedu izmjene pravnih odredbi primjenjivih u toj zemlji, u skladu s važećim pravom Europske zajednice, kako bi se osiguralo pridržavanje.
